
'Vaar naar het diepe'

(Interactieve) bezinningen voor ieder van ons

Het is belangrijk onszelf te voeden en te 'herbronnen' en dit niet enkel voor anderen te beogen. Deze bezinning nodigt uit tot stilvallen, delen en elkaar te beluisteren om zo tot verdieping te komen.

Uitgeprobeerd op Wepsvergaderingen of overlegmomenten van Don Bosco Vorming & Animatie hebben ze hun deugdelijkheid en haalbaarheid bewezen. We wensen jullie evenveel energie en inspiratie toe.

"Hij stapte in een van de boten, die van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land weg te varen; hij ging zitten en gaf de menigte onderricht vanuit de boot. Toen hij was opgehouden boot met spreken, zei hij tegen Simon: 'Vaar naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen.' Simon antwoordde: 'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen en niets gevangen. Maar als u het zegt, zal ik de netten uitwerpen.' En toen ze dat gedaan hadden, zwom er zo'n enorme school vissen in de netten dat die dreigden te scheuren. Ze gebaarden naar de mannen in de andere dat die hen moesten komen helpen; nadat dezen bij hen waren gekomen, vulden ze de beide boten met zo veel vis dat ze bijna zonken." (Lc5,3-7)

**samen
DON BOSCO
zijn plaats
geven**

13. Verzoeningsviering

Concrete informatie

Benodigheden	Schaal met zand en daarin keien, glazen schaal met water, papiertjes, balpennen, kruis, een doek en laag tafeltje waar dit netjes op geschikt worden, stille muziek
Accommodatie	Een gebedsruimte of een gesprekshoek in de klas
Duur	Ongeveer 30 à 40 minuten
Groepsgrootte	20-tal deelnemers
Vorbereiding	Ruimte voorbereiden met de schalen, zand en stenen

Algemene informatie

- Doelstelling
Tot stilte komen en laten ervaren dat verzoening positief kan werken in het leven.
- Beschrijving
Het is een viering, het verloop ervan vind je in bijlage.
- Aandachtspunten
Zorg dragen voor de stilte en het respect onder elkaar, goed inleiden en respect vragen, voortdurend aandachtig zijn over wat er gebeurt in de groep.
- Variaties
Het kan zowel met volwassenen als met jongeren. Met gelovige mensen zou je dit als biechtviering kunnen gebruiken.

Benodigdheden:

Stille muziek. Een schaal met zand en daarop stenen in het midden en een kruis. Aan de andere kant een schaal met water. Papiertjes, balpennen,

1. Welkom in dit verzoeningsmoment.

In ieder leven gebeurt er veel goeds maar er zijn ook al eens momenten waarop we ervaren dat we verkeerd kunnen zijn in ons denken en doen, momenten dat we kwaad kunnen worden en kwaad kunnen doen in woorden en daden. De weg van ons leven en ook van ons geloof wordt soms versperd door rotsen en stenen. Soms zitten wij vast, zijn wij ontmoedigd, weten niet wat we moeten doen met die kwaadheid of ontmoediging in ons. Dat zijn precies stenen op onze weg, stenen die de weg afsluiten. We kunnen even niet verder.

De stenen, die de weg afsluiten,
kunnen echter weggerold worden.

In de vasten krijgen we 40 dagen tijd om de weg vrij te maken,
om stenen en puin te ruimen,
om weg te werpen wat het ons zo moeilijk maakt.
Als wij de stenen aan de kant leggen,
opent zich een nieuwe toekomst.
Dan kunnen wij weer openstaan
voor ons geloof in de verrijzenis en het nieuwe leven.

In het midden zie je een kruis liggen.
Het kruis vertelt ons dat Jezus is gestorven
om een kruis te maken over onze zonden,
om de weg vrij te maken
die leidt naar een nieuw leven met God.
Wie op weg gaat naar Pasen
weet dat het graf geopend zal worden,
dat de steen wordt weggerold.
In deze samenkomst worden ook wij opgeroepen
om de stenen terzijde te leggen
en onszelf te openen
voor de God van verzoening en vrede.

2. gebed

God van verzoening,
ga met ons op weg,
leid ons langs de stenen en de kuilen,
toon ons
de struikelstenen
en help ons
om weg te dragen

wat onze weg moeilijk maakt.
Maak weer zacht
wat steenhard is.
Neem de stenen weg
zodat het zand terug zichtbaar wordt
en wij kunnen zien
hoe U, God,
in het zand
een nieuwe toekomst schrijft.

3. Een stukje uit de bijbel: Joh 8,1-11

Jezus ging naar de Olijfberg, en vroeg in de morgen was hij weer in de tempel. Het hele volk kwam naar hem toe, hij ging zitten en gaf hun onderricht. Toen brachten de schriftgeleerden en de farizeeën een vrouw bij hem die op overspel betrappt was. Ze zetten haar in het midden en zeiden tegen Jezus: 'Meester, deze vrouw is op heterdaad betrappt toen ze overspel pleegde. Mozes draagt ons in de wet op zulke vrouwen te stenigen. Wat vindt u daarvan?' Dit zeiden ze om hem op de proef te stellen, om te zien of ze hem konden aanklagen. Jezus bukte zich en schreef met zijn vinger op de grond. Toen ze bleven aandringen, richtte hij zich op en zei: 'Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen.' Hij bukte zich weer en schreef op de grond. Toen ze dat hoorden gingen ze weg, een voor een, de oudsten het eerst, en ze lieten hem alleen, met de vrouw die in het midden stond. Jezus richtte zich op en vroeg haar: 'Waar zijn ze? Heeft niemand u veroordeeld?' 'Niemand, heer,' zei ze. 'Ik veroordeel u ook niet,' zei Jezus. 'Ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer.'

4. Duiding

Wie zijn wij?
Wie zijn wij in het verhaal?
Zijn wij de omstanders, die werpen met stenen,
die een bikkelhard oordeel vellen?
Of zijn wij die vrouw misschien?
Die persoon die fouten gemaakt heeft in het leven.
Dit verhaal gaat over 'oordelen',
maar wellicht nog meer over 'veroordeeld worden'.
Deze vrouw had een fout gemaakt in haar leven.
Ook wij maken fouten. Wellicht andere fouten.
Maar ook wij kunnen ons veroordeeld voelen.
Veroordeeld door anderen. Veroordeeld door onszelf.
Een oordeel kan steenhard zijn,
verpletterend
en loodzwaar om te dragen.
Jezus vraagt ons om de stenen weg te leggen.
Om onszelf en anderen niet langer te veroordelen.

Om onszelf niet langer blind te staren op ons veroordeeld-zijn.
Jezus zegt niet veel
maar Hij laat de omstanders niet langer kijken
naar de stenen
die het leven hard en onmogelijk maken.
Jezus wendt zijn en onze blik af
van de stenen waaraan wij ons vastklampen
en die ons vastzetten.
Jezus kijkt niet naar de stenen.
Jezus kijkt naar de grond
en Hij laat ook ons kijken naar het zand.
Het zand waarin Hij schrijft.

Jezus veroordeelt niet.
Hij schrijft in het zand.

5. Stiltemoment met achtergrond muziek/ bezinning

Wat zou Jezus in het zand geschreven hebben?
Of maakte Hij een tekening misschien?
Grifte Hij een woord in het zand?
Het woord 'vergeving' misschien?
Of schreef Hij 'ik hou van jou'?
Misschien schreef Hij helemaal niets.
Misschien maakte Hij gewoon een tekening.
Misschien tekende Hij een hart
of het teken van 'peace'?
Misschien, misschien schreef Hij helemaal niets.
En misschien tekende Hij ook niets.
Misschien ... maakte Hij slechts één gebaar,
een gebaar waarmee Hij alles glad streek,
een gebaar waarmee Hij symbolisch wegvaagde
wat oneffen is!
Ook ons leven loopt niet langs vlakke wegen.
Ook wij kwamen vaak oneffenheden tegen.
Hoe vaak zijn wij niet gestruikeld?
Hoe vaak beten wij in het zand?
Als we de stenen die hier vooraan liggen wegnemen,
dan wordt het zand zichtbaar.
Als we onze blik afwenden van de stenen,
dan zien we het zand.
Dan zien we 'wie wij zijn'.
Wij zijn als 'zand', als 'stof':
kleine en nietige mensen,
die nood hebben aan vergeving.
Alleen Jezus kan het zand gladstrijken.
In één beweging kan Hij

'recht' maken, wat krom is,
effen wat oneffen is.
God veegt onze zonden weg.
Hij laat ons opnieuw beginnen.
Als wij Hem om vergeving vragen,
heeft hij 'gegronde' redenen
om te zeggen 'zand erover';
Ik vergeef je.

6. En hoe zit het met ons?

Laten wij dan nu even stilstaan
bij de stenen die ons leven versperren.
Laten wij even de tijd nemen
om de stenen 'op te nemen'
en bewust terzijde te leggen
zodat er ruimte komt
om 'in het zand'
- open en kwetsbaar -
voor onze God te staan.

Welke stenen versperren onze weg?

*Welke harde oordelen, geveld door onszelf of door anderen,
maken het voor ons onmogelijk om een nieuwe weg in te slaan?*

Wat heeft ons ruw en hard gemaakt – onaanraakbaar?

*Wat heeft er voor gezorgd dat wij niet meer geheel 'open' in het leven
staan?*

*Je kan nu even opschrijven wat voor jou stenen in je leven zijn... je stopt dan dit
papier in de schaal met water zodat alles vervaagt in het water..*

*En je neemt 1 steen weg uit het zand en legt deze in het water
en als dit in een rivier was, zou de rivier door al die stenen van richting
veranderen..een positieve richting in ons leven aannemen..*

Stilte voor persoonlijke bezinning en gebed

L 7 .Als er niet langer stenen geworpen worden,
kunnen we open en eerlijk
naar onszelf kijken.
En dan kunnen we zien
dat wij kleine mensen zijn
die nood hebben aan vergeving.
Als de stenen op zij geschoven worden
zien wij pas echt
het losse zand,
het drijfzand
dat ons de vaste grond onder de voeten ontnemt.
Dan zien wij
hoe wij aanmodderen,

hoe wij nood hebben
aan iemand
die ons de hand reikt
en ons uit het stof tilt
om ons opnieuw te vormen
tot een nieuwe mens;
een nieuwe mens, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis.
Laten wij zo 'open' voor God staan
en laat het zand een spiegel zijn
waarin wij oprecht naar onszelf kunnen kijken.

we tekenen nu een grote pijl in een hart, in het zand dat vrij gekomen is...

en we schrijven nu op een bloem wat wij willen doen om onze levensweg willen verbeteren, de goede weg te volgen...misschien goed maken wat verbroken was...

we leggen de bloem op het water, boven op de gezonken papiertjes van wat minder goed was, en we zullen zien dat er iets moois uit bloeit!

Gebed

L.8 Laten wij onze God vragen om verzoening
zodat wij terug kunnen geloven in een nieuw leven.

Samen:

God van verzoening,
als kleine mensen,
staan wij hier voor U.
Toon ons uw grootheid.
Schenk ons de grootheid van uw verzoening,
de kracht van uw liefde.
Maak effen wat oneffen is.
Strijk het zand glad
en schrijf een nieuwe toekomst.
Teken een pijl in het zand van ons hart,
een pijl die ons de weg wijst,
de weg die leidt naar U.
Amen.

ZAND EN STEEN...

Een verhaal vertelt over twee vrienden die door de woestijn liepen
Op een moment tijdens de reis kregen ze ruzie en de ene vriend sloeg de ander in het gezicht. Degene die geslagen werd was gekwetst, maar zonder iets te zeggen schreef hij in het zand:

'VANDAAG SLOEG MIJN BESTE VRIEND MIJ IN HET GEZICHT'.

Zij liepen verder totdat zij een oase vonden, waar zij besloten een bad te

nemen. Degene die was geslagen, raakte vast in de modder en dreigde te verdrinken, maar de vriend redde hem.

Nadat hij was bijgekomen, schreef hij op een steen: 'VANDAAG REDDE MIJN BESTE VRIEND MIJN LEVEN'.

De vriend die had geslagen en zijn beste vriend had gered vroeg hem: Nadat ik je had geslagen, schreef je in het zand en nu schrijf je op een steen, waarom?

De andere vriend antwoordde:

Als iemand ons pijn doet moeten we het in het zand opschrijven waar de wind van vergeving het kan uitwissen. Maar als iemand iets goeds doet voor ons, moeten we het in steen graveren, waar geen wind het ooit kan uitwissen.

LEER OM JE PIJN IN HET ZAND TE SCHRIJVEN EN OM JE GOEDE ERVARINGEN IN STEEN TE GRAVEREN.

Men zegt dat er een minuut nodig is om bijzondere mensen te vinden, een uur om hen te waarderen, een dag om van hen te houden, maar daarna een heel leven om hen te vergeten.

Een steen, niet om mee te gooien maar om de goede ervaringen in te graveren...

WANT PASEN BETEKENT OPSTAAN.

Steen goed

L9: Je kunt keihard zijn maar ook steen-goed.

Je kunt van je afstoten maar ook ontvangen.

Je kunt vernielen maar ook opbouwen.

Je kunt bezeerd worden maar ook genezen.

Je kunt je afsluiten maar ook weer openstellen.

Je kunt een steen zijn met wie het veilig bouwen is.

Je kunt een steen zijn waarover je struikelt maar ook een steen die houvast biedt.

Je kunt een steen zijn waaruit je mooiste gezicht te voorschijn komt, kleurrijk en verlangend naar vrede.

L10. EEN NIEUW BEGIN

We hebben vandaag een nieuw begin gemaakt. We hebben mogen ervaren dat God ons steeds weer terughaalte en ons vanuit onze beste intenties steeds weer vergeeft. Hij is oneindig in de Liefde. Maar hij vraagt ook van ons om die liefde die we hier vonden, mee te nemen, naar hen waarmee we het nog niet goed kunnen vinden...

naar hen die het met ons niet goed kunnen vinden...

Een hele opdracht...

Laten we daartoe kleine stappen zetten, op weg naar een wereld van alle soorten Vrede.